

Arrest

nr. 118 305 van 3 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 oktober 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 19 april 2013, in functie van zijn Belgische vader, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 2 oktober 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing die verzoeker op 16 oktober 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19/04/2013 werd ingediend door:

*Naam: [B.]
Voorna(a)m(en): [M.]
Nationaliteit: Marokko
Geboortedatum: 01.05.1974
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd : 3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreeerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

Betrokkene heeft op onvoldoende wijze aangetoond ten laste te zijn van de referentiepersoon, immers, de Belgische onderdaan beschikt niet over toereikende bestaansmiddelen om een bijkomende persoon ten laste te nemen. Immers, artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, immers, uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze niet toereikend zijn. Het gemiddeld maandelijks pensioeninkomen van de vader bedraagt € 968,01. De andere voorgelegde inkomsten van de broers worden niet in aanmerking genomen, aangezien betrokkene een aanvraag heeft ingediend in functie van zijn vader. Aangezien de armoedegrens voor een alleenstaande in België 1000 euro bedraagt, ligt het inkomen van de Belgische onderdaan voor hem alleen al onder deze armoedegrens.

Rekening houdend met het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, ligt dit veel te laag om een minimum aan waardigheid voor zowel betrokkene als voor de referentiepersoon te garanderen. Bijgevolg is het risico reëel dat betrokkenen ten laste zullen vallen van de Belgische openbare overheden.

Tevens is niet voldaan aan de voorwaarde betreffende de bestaansmiddelen. Artikel 40ter stelt immers: "Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie."

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“Terwijl, in de motivering van de bestreden beslissing niet met de stukken uit het administratief dossier werd rekening gehouden;

Dat verzoeker bij zijn aanvraag dd. 19.04.2013 als inkomsten van zijn vader de volgende stukken heeft voorgelegd:

- een attest van pensioen (stuk 3),
- een attest van de FOD sociale zekerheid personen met een handicap (stuk 4)
- en maandelijkse bankuittreksels houdende de stortingen van beide voorgaande inkomsten + een maandelijkse storting vanwege de Zorgkas ten bedrage van 130 euro (stukken 5);

Dat het voorleggen van deze inkomstenbewijzen blijkt uit de bijlage 19ter ontvangen n.a.v.de aanvraag tot verblijf dd. 19.04.2013 (stuk 2);

Dat het inkomen vanwege de FOD Sociale zekerheid personen met een handicap, en het inkomen van de Zorgkas in de bestreden beslissing buiten beschouwing zijn gelaten en het in aanmerking genomen bedrag aan pensioen een willekeurig bedrag betreft, nl. 968,01 euro;

Dat in casu het maandelijks inkomen van de vader van verzoeker samengesteld is als volgt:

Pensioen	703,99
Uitkering gehandicapten	969,92
Uitkering Zorgkas	130,00
Totaal	1.803,91

Dat de bestreden beslissing dan ook niet terecht kan voorhouden:

"Aangezien de armoedegrens voor een alleenstaande in België 1000 euro bedraagt, ligt het inkomen van de Belgische onderdaan voor hem alleen al onder deze armoedegrens.

Rekening houdend met het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, ligt dit veel te laag om een minimum aan waardigheid voor zowel betrokkene als voor de referentiepersoon te garanderen. Bijgevolg is het risico reëel dat betrokkene[n] ten laste zullen [v]allen van de Belgische openbare overheden.

Tevens is niet voldaan aan de voorwaarde betreffende de bestaansmiddelen. Artikel 40 ter stelt immers: "Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14 § 1 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie".

Dat de motivering van de bestreden beslissing dan ook manifest faalt;

Zodat, gelet op het bovenstaande, de bestreden beslissing manifest artikel 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering schendt, alsmede de algemene beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en artikel 40 ter van de wet van 15.12.1980 en artikel 52 § 4 5° van het KB van 8.10.1981 ;"

2.2. Verweerder repliceert als volgt:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat zelfs in de hypothese als zou met een maandelijks bedrag aan uitkeringen van om en bij de 1.880€ rekening worden gehouden, dan nog volstaat dat niet om daarmee een bijkomend persoon ten laste te nemen, nu de persoon met de handicap reeds drie personen ten laste heeft, te weten de echtgenote en twee andere afstammelingen zonder inkomen.

Inzake de berekening betreffende de armoederisicogrens wordt gebruik gemaakt van onderstaande gegevens, terug te vinden op volgende url (http://www.armoedebestrijding.be/cijfers_aantal_armen.htm).

De armoederisicogrens voor een alleenstaande bedraagt 1000 euro netto per maand. Inzake berekening voor bijkomende gezinsleden wordt gebruik gemaakt van factoren 0.5 voor elke bijkomende volwassene en 0.3 voor elk bijkomend minderjarig kind. Op die manier moet het bedrag van 2101 euro netto worden gegenereerd per maand voor een huishouden dat bestaat uit twee volwassenen en twee kinderen. Volwassene 1 + volwassene 2 + kind 1 + kind 2 (1000 -f 500 + 300 + 300= 2100 euro per maand).

"De maatstaf die wordt gehanteerd voor monetaire armoede is de grens van 60% van het mediaan netto equivalent inkomen. Hierbij wordt geen rekening gehouden met een woning in eigendom. Wanneer het totale netto-inkomen van een huishouden zich onder deze grens situeert, is er sprake van een

armoederisico. Volgens de gegevens van EU-SILC 2011 behoorde 15,3% van de Belgische bevolking tot de groep met een armoederisico. Dit betekent concreet dat 15,3% van de bevolking leeft in een huishouden dat niet beschikt over een inkomen van 12.005 € netto per jaar of afgerond 1000 € netto per maand voor een alleenstaande en van 25.209 € netto per jaar of 2.101 € netto per maand voor een huishouden bestaande uit twee volwassenen en twee kinderen (bron: FOD Economie - Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie: EU- SILC 2011)."

De vaststelling dat de vader onvoldoende inkomsten heeft om ook verzoeker ten laste te nemen, volstaat om de bestreden beslissing te schragen."

2.3. Er moet worden opgemerkt dat uit het aan de Raad voorgelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag om, in functie van zijn Belgische vader, tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te worden toegelaten attesten aanbracht waaruit kan worden afgeleid dat zijn vader een inkomensvervangende tegemoetkoming, een integratietegemoetkoming, een pensioen en een uitkering in het kader van de zorgverzekering ontvangt en dat ook zijn broer een inkomen heeft. In de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat geen rekening kan worden gehouden met inkomsten van verzoekers broers omdat verzoeker een verblijfsaanvraag indiende in functie van zijn vader en wordt gemotiveerd dat het gemiddeld maandelijks pensioeninkomen van verzoekers vader lager ligt het bedrag waarover men dient te kunnen beschikken om niet onder de armoedegrens te leven. Deze motivering laat echter niet toe te begrijpen waarom verweerder de inkomensvervangende tegemoetkoming, de integratietegemoetkoming en de uitkering in het kader van de zorgverzekering die verzoekers vader ontvangt niet betreft bij de beoordeling van de vraag of deze persoon toereikende bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet heeft. De motivering van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is derhalve onvolledig en niet draagkrachtig.

Door in zijn nota met opmerkingen al de inkomsten van verzoekers vader te bespreken en uiteen te zetten dat hij van oordeel is dat, ook wanneer rekening wordt gehouden met de andere inkomsten van verzoekers vader, niet kan worden besloten dat deze over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, voorziet verweerder in een a posteriori motivering waarmee geen rekening kan worden gehouden aangezien deze het vastgestelde gebrek aan een formele motivering niet kan goedmaken (cf. RvS 3 maart 2000, nr. 85.814, RvS 10 maart 2011, nr. 211.932).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt aangetoond.

Aangezien een aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK